

uid în prezenție a bazelor eperecice, precum potassa și soda. Poate săt infuzență cu lăptirea roni acidul carbonic din carbonatii alcalini. Dacă D. Mitscherlich, se dobindesc unele combinații de sesqui-oxid de feru și potassa sau și soda, călținând în contactul aerului oxalatii îndoiști formăți prin combinație axalatului de peroxid de feru și oxalatii de potassă sau de sodă: se formează un compus de potassă și de sesqui-oxid de feru galben-verzid, care se descompune prin apă și dă oxidul de feru. Se poate asemenea produsul o combinație de sesqui-oxid de feru și de potassă înținzând pînă la roșu o amestecătără de o parte de fer și doar pîră de nitru (Fremy).

OXIDU DE FERU MAGNETICU. Fe^3O_4 .

Se poate dobindi acest oxid săkînd să treacă abăt de apă este feru înținzit pînă la roșu, sau, dacă DD. Liebig și Woehler, înținzind într-o crizetă o amestecătără de protochloruri de feru și de carbonatii de sodă. Protoxidul de feru hydratat săpăsă la acție a apăi separe hidrogenul, și se transformă asemenea în oxid magnetik.

Se prepară hydratul de oxid magnetik printrătind prin ammoniacul o amestecătără de ekvivalență egală de sulfati de protoxid și de sesqui-oxid de feru. Dacă atunci este neanțrat a vîrsa sărăcile de feru în ammoniac; săkînd învers, sind că există o diferență între afinitatea protoxidului și a peroxidului de feru pentru acidi, sapea de feru în maximum săpă descompună de tot, mai înainte ca sapea în minimum săpă eprouve descompunări; apă avea chiar-o atunci o amestecătără și nu o combinație de doi oxidă.

Hydratul de oxid magnetik este verde prea închis: prin călcăciune se pedește într-o pulbere neagră; în starea hydratată, este magnetik precum în starea anhidră; această observație interesează să fie făcută de D. Abich.

Oxidul magnetik este coperalemente privit că o combinație de protoxid și de sesqui-oxid de feru, coră-